

Typografie a publikování – 1. projekt

Adam Múdry
xmudry01@stud.fit.vutbr.cz

1 Hladká sazba

Hladká sazba používá jeden stupeň, druh a řez písma. Sází se na stanovený počet cicer nebo milimetrů. Skládá se z odstavců. Odstavec končí východovou řádkou. Věty nesmějí začínat číslicí.

Zvýraznění barvou, podtržením, ani změnou písma se v odstavcích nepoužívá. Hladká sazba je určena především pro delší texty, jako je beletrie. Porušení konzistence sazby působí v textu rušivě a unavuje čtenářův zrak.

2 Smíšená sazba

Smíšená sazba má o něco volnější pravidla. Klasická hladká sazba se doplňuje o další řezy písma pro zvýraznění důležitých pojmů. Existuje „pravidlo“:

Čím více *druhů*, **řezů**, velikostí, **barev** písma a jiných EFEKTŮ použijeme, tím profesionálněji bude *dokument* vypadat.

Čtenář tím bude vždy **nadšen!**

TÍMTO PRAVIDLEM SE NIKDY NESMÍTE ŘÍDIT. Příliš časté zvýrazňování textových elementů a změny velikosti písma jsou známkou amatérismu autora a působí velmi rušivě. Dobře navržený dokument nemá obsahovat více než 4 řezy či druhy písma. Dobře navržený dokument je decentní, ne chaotický.

Důležitým znakem správně vysázeného dokumentu je konzistence – například **tučný řez** písma bude vyhrazen pouze pro klíčová slova, *kurzíva* pouze pro doposud neznámé pojmy a nebude se to míchat. Kurzíva nepůsobí tak rušivě a používá se častěji. V L^AT_EXu ji sázíme raději příkazem `\emph{text}` než `\textit{text}`.

Smíšená sazba se nejčastěji používá pro sazbu vědeckých článků a technických zpráv. U delších dokumentů vědeckého či technického charakteru je zvykem vysvětlit význam různých typů zvýraznění v úvodní kapitole.

3 Další rady:

- Nadpis nesmí končit dvojtečkou a nesmí obsahovat odkazy na obrázky, citace, poznámky pod čarou, ...
- Nadpisy, číslování a odkazy na číslované elementy musí být sázeny příkazy k tomu určenými. Číslování sekcí tohoto dokumentu je zajištěno příkazem `\section`.

- Poznámky pod čarou¹ používejte opravdu střídmě. (Šetřete i s textem v závorkách.)
- Bezchybným pravopisem a sazbou dáváme najevo úctu ke čtenáři. Odbylý text s chybami bude čtenář právem považovat za nedůvěryhodný.
- Výčet ani obrázek nesmí začínat hned pod nadpisem a nesmí tvořit celou kapitolu.
- Nepoužívejte velké množství malých obrázků. Zvažte, zda je nelze seskupit.

4 České odlišnosti

Česká sazba se oproti okolnímu světu v některých aspektech mírně liší. Jednou z odlišností je sazba uvozovek. Uvozovky se v češtině používají převážně pro zobrazení přímé řeči, zvýraznění přezdívek a ironie. V češtině se používají uvozovky typu „9966“ místo anglických “uvozovek” nebo dvojitých "uvozovek". Lze je sázet připravenými příkazy nebo při použití UTF-8 kódování i přímo.

Ve smíšené sazbě se řez uvozovek řídí řezem prvního uvozovaného slova. Pokud je uvozována celá věta, sází se koncová tečka před uvozovku, pokud se uvozuje slovo nebo část věty, sází se tečka za uvozovku.

Druhou odlišností je pravidlo pro sázení konců řádků. V české sazbě do bloku by řádek neměl končit osamocenou jednopísmennou předložkou nebo spojkou. Spojkou „a“ končit může pouze při sazbě do šířky 25 liter. Abychom L^AT_EXu zabránili v sázení osamocených předložek, spojujeme je s následujícím slovem *nezlomitelnou mezerou*. Tu sázíme pomocí znaku ~ (vlnka, tilda). Pro systematické doplnění vlnek slouží volně šiřitelný program vlna od pana Olšáka².

Balíček `fontenc` slouží ke korektnímu kódování znaků s diakritikou, aby bylo možno v textu vyhledávat a kopírovat z něj.

5 Závěr

Tento dokument schválně obsahuje několik typografických prohrěšků. Sekce 2 a 3 obsahují typografické chyby. V kontextu celého textu je jistě snadno najdete. Je dobré znát možnosti L^AT_EXu, ale je také nutné vědět, kdy je nepoužít.

¹Příliš mnoho poznámek pod čarou čtenáře zbytečně rozptyluje.

²Viz <http://petr.olsak.net/ftp/olsak/vlna/>